

banerne, som de ændrede Arbejdsforhold har medført, og som den højtærede Minister nævnte, er ogsaa til Stede for andre Erhverv, f. Eks. for Dampskibsselskaber og for Handel og Industri; ogsaa der ydes der højere Lønninger, og ogsaa der regnes der med kortere Arbejdstid, end man gjorde før. Jeg tror derfor ikke, at disse Forhold nødvendigvis, at Statsbanerne skulde have saa meget mere for Godsbefordringen. Resultatet skyldes maaske Administrationen, idet der hos den enkelte Funktionær indenfor Statsbanerne er for lidt Interesse, og det er jo den enkeltes Interesse, der er det vigtige indenfor Jernbanevæsenet, akkurat ligesom i det frie Erhverv. Naar Indtægterne svigter, maa der passes ekstra paa for at faa Balance. Jeg udtalte allerede ved første Behandling, at man burde ophøre med at drive de smaa Baner og se at forbedre Trafikken paa Hovedlinierne, saa man faar en udmærket Trafik paa de gennemgaaende Linier og lader de smaa Linier Tid efter anden glide ud til Fordel for det, der er det naturlige indenfor de kortere Afstande, nemlig Automobiltrafikken. Ad den Vej vil man vel kunne faa Balance, idet man da ikke behøver at drive den Mængde Smaabaner, som kun kan give Tab.

Friis-Skotte: Jeg har kun nogle ganske korte Bemærkninger at gøre i Anledning af de Udtalelser, der er faldet, siden jeg havde Ordet. Jeg vil betragte det ærede Medlem Hr. Korsgaards Forsvar for ikke at imødekomme Handelens og Industriens Ønsker som mere henvendt til disse Virksomheder end til mig, og jeg skal overlade den videre Diskussion til at føres ham og dem imellem, idet jeg henviser til mine Bemærkninger i min første Tale, hvoraf det fremgaar, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard og jeg i saa Henseende er afgjort uenige. Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller indrømmede, at han selv var sikker paa, at saadanne Takster som af Mindretallet foreslaaet kunde være blevet vedtaget, hvis det konservative Folkeparti havde villet, men han var ikke sikker paa, at de var tilstrækkelige. Det ærede Medlem vilde i hvert Fald have været sikker paa, at Handel og Industri havde faaet netop deres Krav opfyldt, og videre vilde vel ingen vente, Rigsdagen skulde gaa.

Den højtærede Minister erklærede sig enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard om, at lavere Takster ikke nødvendigvis vilde give større Indtægter. Jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Minister selv har regnet med, at hans forholdsvis

smaa Nedsættelser dog vilde give en 8—9 Mill. Kr.s Merindtægt. Altsaa, han er selv inde paa, at lavere Takster vil kalde paa større Trafik. Det er min Opfattelse, at endnu lavere Takster, og da netop særlig paa Vognladningsgods, vil kalde paa større Trafik. Der er et Risikomoment i den højtærede Ministers Lovforslag; det er maaske lidt større i vort Ændringsforslag, men det er en Risiko, man maa løbe. Som jeg sagde før: vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, og en Kendsgerning er det — det har ingen bestridt, der er talt om det i Udvalget —, at Statsbanerne i dette Øjeblik kan tage en Trafikforøgelse paa 25 pCt. uden en rød Øres Udgift, altsaa kunde for saa vidt 25 pCt. udover den nuværende Trafik køre gratis paa Banerne med de nuværende Takster. Det giver dog virkelig en stor Sandsynlighed for, at en Takstnedsættelse netop under de Forhold, hvorunder Banerne ligger, kan i Form af Nedbringelse af Omkostningerne for Industri og Handel blive en Hjælp til at bringe os ud af den økonomiske Krise, vi i Øjeblikket er i. Det er Forskellen i vor Opfattelse. Vi mener, man skal gaa den Vej; Ministeren har den anden Opfattelse. Men vi er ganske enige om, at Takstnedsættelser vil give forøget Trafik.

I øvrigt skal jeg kun takke den højtærede Minister for hans Tilsagn om at ville forsøge med rene 3die Klasses Tog paa kortere Strækninger. Det skal interessere meget at se, hvorledes disse Forsøg vil forløbe. Jeg tror, de vil være til heldig Økonomi for Banerne.

Sluttelig skal jeg kun for mit Vedkommende — og jeg tror at kunne gøre det paa hele Udvalgets Vegne — udtale, at vi er enige med Ministeren om, at Bestemmelsen om Maksimaltaksterne giver Ministeren Beføjelse ikke alene til at sætte Taksterne ned, men ogsaa til at forhøje dem indenfor de Maksimaltakster, der er fastsat.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stebsager): Ved Fremsættelsen af dette Lovforslag har jeg regnet med, at den foreslaaede Takstnedsættelse, som indebærer i sig en Risiko for Statsbanerne paa ca. 30 Mill. Kr., vilde medføre nogen Trafikforøgelse. Jeg regnede med, at den for Personbefordringens Vedkommende vilde medføre en Trafikforøgelse, som kapitaliseret svarede til 5—6 Mill. Kr. og for Godsbefordringens Vedkommende til 2—3 Mill. Kr., altsaa i alt 7—9 Mill. Kr. Men det er ganske klart, at denne Forøgelse langtfra dækker den Risiko, der løbes, nemlig som